

Reguleringsordningen i det offentlige aftalesystem

FAKTABOKS

JESPER DUE og JØRGEN STEEN MADSEN

Formålet med reguleringsordningen er at sikre en tilnærmelsesvis parallel lønudvikling i den private og den offentlige sektor. Derved kan det sikres, at de offentligt ansatte lønmæssigt følger med udviklingen i den private sektor, samtidig med at det offentlige arbejdsmarked ikke bliver lønførende.

Hovedprincippet er, at lønnen reguleres med 80 pct. af forskellen mellem de konstaterede lønstigninger i den private og den offentlige sektor. Ordningen er opdelt i de to hovedområder med kommuner og regioner på den ene side og staten på den anden side, men principperne på de to områder er stort set identiske. Reguleringen foretages en gang årligt – tidsmæssigt forskudt af hensyn til mulighederne for statistisk at opgøre de faktiske lønstigninger.

Hvis der eksempelvis i den private sektor har været en lønstigning på 4 pct., mens lønudviklingen i den kommunale/regionale sektor er steget 3 pct., får de kommunalt og regionalt ansatte en regulering på 80 pct. af den ene procent, dvs. 0,8 pct. Hermed bliver den samlede lønstigning i regioner og kommuner på 3,8 pct. – svarende til 95 pct. af lønstigningen i den private sektor.

Jo større lønforskellen er mellem den private og den offentlige sektor, desto større virkning vil det få, at reguleringsordningen holder sig til de 80 pct. I de senere år har lønforskellene dog været relativt begrænsede, og i den indeværende periode er slutresultatet faktisk i den statslige sektor, at lønstigningerne her er større end på det private område. Da reguleringsordningen går begge veje, bliver effekten en reduktion af den statslige lønudvikling.

Statistikbrud på det kommunale område

Ifølge Danmarks Statistiks opgørelse af lønstigningstakten i den private og den offentlige sektor har der ikke været tale om noget lønefterslæb på det kommunale/regionale område. Som påvist af KTO skyldes dette dog en ”regnefejl” eller rettere sagt et statistikbrud i 1998. Det indebærer, at en sammenligning mellem lønudviklingen siden 1996 i den kommunale sektor med den private sektor, ikke fremstilles korrekt i den officielle statistik. Danmarks Statistik har erklæret sig enig i, at der er et sådant statistikbrud, og at forskellen mellem sektorerne reelt er ca. 1,5 pct. større end Danmarks Statistiks indeks viser.

Det er vigtigt at fremhæve, at det ikke betyder, at de ansatte i kommuner og amter (nu regioner) er blevet snydt for en del af reguleringen. Den baseres på de årlige lønstigningstakter, der opgøres af Danmarks Statistik, og disse beregninger har været

korrekte i hele perioden. De ansatte har således fået en regulering, der fuldstændigt svarer til det, der er aftalt mellem parterne, og derfor mener KL og RLTN, at der "ikke er noget at komme efter". I KTO erkendes det også, at man har fået det, der er aftalt, men samtidig fastholdes det, at efterslæbet er reelt og kan ses som et udtryk for, at reguleringsordningen netop ikke er på 100 pct., men kun på 80 pct. KTO tager derfor spørgsmålet om de 1,5 pct. op i de generelle forhandlinger med KL og RLTN om reguleringsordningen.

Jesper Due og Jørgen Steen Madsen er professorer og arbejdsmarkedsforskere ved forskningscenteret FAOS, Sociologisk Institut, Københavns Universitet.

*FAOS
30.11.07*